

Alþingi
Erindi nr. **P** 131/456
komudagur 6. 12. 2004
1/4

SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Alþingi umhverfisnefnd
b.t. Hlínar L. Sigfúsdóttur
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

Reykjavík 6. desember 2004

0411113SA PS/sp
Tilv.:381

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um mat á umhverfisáhrifum og skipulags- og byggingarlög, 235. mál

Vísað er til bréfs umhverfisnefndar Alþingis, dags. 15. nóvember 2004, þar sem óskað er umsagnar um frumvarp til laga um mat á umhverfisáhrifum og skipulags- og byggingarlög, 235. mál.

Meðfylgjandi er umsögn sambandsins um frumvarpið.

Virðingarfyllst
SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Þórður Skúlason
framkvæmdastjóri

Hjálagt: Umsögn um frumvarp til laga um mat á umhverfisáhrifum og skipulags- og byggingarlög

Umsögn

Málsnr.: 0411113SA

Dags.: 6. desember 2004

Sambands íslenskra sveitarfélaga

Tilv.: 381

um frumvarp til laga um breytingu á lögum um mat á umhverfisáhrifum, nr. 106/2000, og skipulags- og byggingarlögum nr. 73/1997, með síðari breytingum, 235. mál 131. löggjafarþings

Með bréfi, dags. 15. nóvember sl., barst Sambandi íslenskra sveitarfélaga til umsagnar frumvarp til laga um breytingar á lögum um mat á umhverfisáhrifum og skipulags- og byggingarlögum.

Lagst er gegn samþykkt frumvarpsins

Efni frumvarpsins snertir hlutverk og valdheimildir sveitarfélaganna verulega. Verði það að lögum verða miklar breytingar á því fyrirkomulagi sem verið hefur við mat á umhverfisáhrifum og við veitingu leyfa vegna framkvæmda sem háðar eru slíku mati. Þessum breytingum fylgir ekki aðeins flutningur á verkefnum og ábyrgð frá Skipulagsstofnun og umhverfisráðherra til sveitarfélaganna heldur er einnig ljóst að breytingunum mun fylgja mikill kostnaðarauki fyrir sveitarfélögin. Frumvarpinu fylgir engin umfjöllun um þann kostnaðarauka og engin afstaða hefur verið tekin til þess af hálfu ríkisins hvernig honum verði mætt.

Hjálagt umsögn þessari fylgir afrit samkomulags félagsmálaráðuneytisins, menntamálaráðuneytisins, umhverfisráðuneytisins og Sambands íslenskra sveitarfélaga um kostnaðarmat lagafrumvarpa og annarra stjórnvaldsfyrirmæla gagnvart sveitarfélögum, dags. 30. júní 2004. Afrit af fylgiskjali með samkomulaginu fylgir einnig.

Samkvæmt samkomulaginu annast viðkomandi ráðuneyti kostnaðarmat á lagafrumvörpum og reglugerðardrögum sem samin eru á þess vegum. Skal kostnaður metinn með tilliti til heildaráhrifa á fjárhag sveitarfélaganna. Kostnaðarmat samkvæmt samkomulaginu hefur ekki farið fram vegna þessa frumvarps.

Samband íslenskra sveitarfélaga leggst að óbreyttu alfarið gegn samþykkt frumvarpsins á Alþingi.

Auk framangreinds eru nokkur efnisatriði frumvarpsins sjálfs of óskýr til að á þau verði fallist óbreytt.

Almenn atriði sem lúta að breytingu á málsmeðferð við mat á umhverfisáhrifum

Verði frumvarpið að lögum verður málsmeðferð við veitingu leyfa til framkvæmda sem háðar eru mati á umhverfisáhrifum í grundvallaratriðum með þeim hætti að framkvæmdaaðili vinnur skýrslu um umhverfisáhrif framkvæmdar. Hann sendir þá skýrslu til Skipulagsstofnunar sem gefur rökstutt álit um hvort skýrslan sé fullnægjandi. Ef stofnunin telur að setja þurfi framkvæmdinni skilyrði eða ráðast í

tilteknar mótvægisáðgerðir skulu þær áðgerðir og skilyrði tilgreind í álitinu. Niðurstaða Skipulagsstofnunar telst aðeins álit. Leyfisveiting vegna framkvæmdarinnar sjálfrar verður almennt í höndum viðkomandi sveitarfélags, við útgáfu framkvæmdaleyfis eða byggingarleyfis. Aðrir leyfisveitendur geta einnig komið við sögu. Við leyfisveitingu vegna framkvæmdar sem farið hefur í gegn um mat á umhverfisáhrifum ber leyfisveitanda að taka tillit og afstöðu til álits Skipulagsstofnunar. Ef leyfisveiting er í formi framkvæmdaleyfis eða byggingarleyfis sveitarfélags er slík ákvörðun síðan kæránleg til úrskurðarnefndar skipulags- og byggingarmála.

Þetta telst töluverð breyting frá því fyrirkomulagi sem nú er í gildi en samkvæmt því kveður Skipulagsstofnun upp sérstakan úrskurð um hvort fallist skuli á framkvæmd eða ekki, að teknu tilliti til umhverfisáhrifa hennar. Sú ákvörðun er síðan kæránleg til umhverfisráðherra. Ákvörðun um það hvort leyfa skuli matsskylda framkvæmd er því að gildandi lögum fyrst og fremst í höndum Skipulagsstofnunar og umhverfisráðherra, svo fremi að hún samrýmist skipulagi.

Hér á eftir verður fjallað um þau ákvæði frumvarpsins sem Samband íslenskra sveitarfélaga telur sérstaka ástæðu til að gera athugasemdir við. Ítrekað er að þrátt fyrir að hér séu settar fram athugasemdir og tillögur til úrbóta við einstakar greinar telur sambandið að málið í heild sinni sé óviðunandi fram sett vegna óútkljáðra atriða sem lúta fyrst og fremst að auknum kostnaði sveitarfélaganna. Það breytir engu um þessa meginafstöðu sambandsins þó fallist yrði á einstakar athugasemdir sem hér fara á eftir.

Um 1. mgr. b-liðar 12. gr. frumvarpsins

Í 1. mgr. b-liðar 12. gr. frumvarpsins er fjallað um málskot til úrskurðarnefndar skipulags- og byggingarmála. Segir að ákvarðanir sveitarstjórna um útgáfu framkvæmda- og byggingarleyfis samkvæmt skipulags- og byggingarlögum vegna matsskyldra framkvæmda verði kæránlegar til úrskurðarnefndarinnar.

Eins og fram kom hér að framan leiðir það af hinni breyttu málsmeðferð sem lögð er til í frumvarpinu að við slíka ákvörðun um útgáfu leyfis til framkvæmda ber viðkomandi sveitarfélagi m.a. að byggja á álit Skipulagsstofnunar um mat á umhverfisáhrifum framkvæmdarinnar. Í athugasemdum með þessari grein í frumvarpinu kemur fram að þó álit Skipulagsstofnunar um matsskýrslu verði ekki kært til umhverfisráðherra sé hægt að bera það undir úrskurðarnefndina í tengslum við kærú á ákvörðun sveitarfélags um framkvæmda- eða byggingaleyfi matsskyldrar framkvæmdar.

Án þess að taka afstöðu til hentugleika þessa fyrirkomulags telur sambandið mikilvægt að þetta atriði valdi ekki vafa í framkvæmd. Þannig telur sambandið nauðsynlegt að taka fram í ákvæðinu hvert hlutverk og valdheimildir úrskurðarnefndarinnar skuli vera gagnvart Skipulagsstofnun. Úrskurðarnefndin er sjálfstæð úrskurðarnefnd. Valdheimildir slíkrar nefndar gagnvart öðrum stjórnvöldum takmarkast af þeim lögum sem um starfsemi hennar gilda, ólíkt t.d. ráðherrum sem hafa almennar stjórnunarheimildir gagnvart lægra settum stjórnvöldum á grundvelli 14. gr. stjórnarskrárinnar.

Með vísan til þessa er lagt til að nánar verði fjallað um hlutverk úrskurðarnefndarinnar við umfjöllun um álit Skipulagsstofnunar, m.a. um það hvort nefndin hafi heimild til að krefjast tiltekinna skýringa og gagna frá stofnuninni. Samband íslenskra sveitarfélaga telur þetta atriði einnig mikilvægt sökum þess að þannig má tryggja að Skipulagsstofnun beri sjálfstæða ábyrgð á álitum sínum um mat á umhverfisáhrifum, þannig að hvert og eitt sveitarfélag við ákvörðun um leyfisveitingu geti byggt á áliti stofnunarinnar sem endanlegu gagni um umhverfisáhrif framkvæmdar ef það svo kýs. Það er mikilvægt að á sveitarfélögum hvíli ekki sú skylda að kanna undirbúning og vinnslu álita Skipulagsstofnunar í þessu sambandi, áður en þau byggja á þeim við töku ákvörðunar sinnar. Ábyrgðin af endanleika og réttmæti þess gagns þarf að hvíla á herðum stofnunarinnar eingöngu.

Um 13. gr. frumvarpsins

Með vísan til framangreindra athugasemda við 12. gr. frumvarpsins er jafnframt lagt til að á eftir setningu sem endar á orðunum „á umhverfisáhrifum hennar“ í 2. mgr. 13. gr. frumvarpsins komi svohljóðandi setningar:

„Ábyrgð á því að álit Skipulagsstofnunar um mat á umhverfisáhrifum sé unnið í samræmi við þær kröfur sem leiða af lögum þessum og reglum stjórnisýsluréttarins að öðru leyti hvílir á Skipulagsstofnun sjálfri. Ef leyfisveitandi kýs skal honum heimilt að byggja á áliti stofnunarinnar sem endanlegri niðurstöðu vegna þess þáttar er lýtur að mati á umhverfisáhrifum framkvæmdar og er honum þá ekki þörf á frekari rannsókn eða undirbúningi máls í því tilliti. Þetta kemur þó ekki í veg fyrir að álit Skipulagsstofnunar komi til umfjöllunar úrskurðarnefndar skipulags- og byggingarmála sé niðurstaða sveitarfélags um leyfisveitingu kærð til hennar.“

Einnig er lagt til að síðustu tvær setningar málsgreinarinnar verði að nýrri málsgrein, 3. mgr. 13. gr. frumvarpsins.

Tekið skal fram að þrátt fyrir að fallist yrði á framangreindar breytingar á 13. gr. frumvarpsins og tryggt að ábyrgðin af því að álit Skipulagsstofnunar sé fullnægjandi fært frá sveitarfélögum og yfir á Skipulagsstofnun sjálfa liggur samt sem áður fyrir að sú skylda sveitarfélaganna að draga álit um mat á umhverfisáhrifum inn í ákvarðanatöku sína um veitingu leyfis til framkvæmda mun hafa veruleg áhrif á kostnað sem fylgir slíkum leyfisveitingum. Sveitarfélögum ber að taka rökstudda afstöðu til álits Skipulagsstofnunar, sem hefur um leið í för með sér í mörgum umfangsmeiri tilvikum að þau verða að afla sér dýrrar sérfræðipjónustu við mat á áliti stofnunarinnar. Að hluta til verður sveitarfélögum heimilt að taka gjöld af framkvæmdaleyfishafa, sbr. 53. gr. skipulags- og byggingarlaga nr. 73/1997 vegna slíks kostnaðar. Slík gjaldtökuheimild er hins vegar ekki fyrir hendi ef niðurstaða umsóknar um leyfi til framkvæmda er neikvæð, og slíkri gjaldtöku er ekki hægt að beita til að mæta kostnaði við meðferð kærumála fyrir úrskurðarnefnd skipulags- og byggingarmála.

Um 21. gr. frumvarpsins

Í 21. gr. eru lagðar til vissar breytingar á starfsemi úrskurðarnefndar skipulags- og byggingarmála. Samband íslenskra sveitarfélaga telur mjög mikilvægt að nefndin sé eflid, m.a. í því skyni að hún geti hraðað vinnslu mála. Hins vegar er bent á að sú stefna sem tekin er með því að ráða fastan nefndarformann og deila málum milli nefndarmanna eins og byggt er á í frumvarpinu felur í sér að nefndin mun eiga ýmislegt sameiginlegt með dómstól, þ.e. stjórnarsýsludómstól vegna skipulags- og byggingarmála.

Á stjórnarfundum Sambands íslenskra sveitarfélaga 17. október 2003 samþykkti stjórnin ályktun þess efnis að beina því til forsætisráðuneytisins að gerð verði úttekt á stöðu kæru- og úrskurðarnefnda í íslenskri stjórnarsýslu, sem og annarra sjálfstæðra stjórnarsýslunefnda sem gegna sambærilegu hlutverki samkvæmt lögum. Sambandið telur að marka þurfi stefnu um starfsemi úrskurðar- og kærunefnda og því er mikilvægt að þróun slíkra nefnda í átt að stjórnarsýsludómstólum eða ígildi þeirra fari fram með meðvituðum hætti.

Í 5. mgr. 21. gr. frumvarpsins er afmarkað hverjir geta kært ákvarðanir sveitarfélaga til úrskurðarnefndarinnar. Er kærudæild mörkuð við þá sem „eiga lögvarða hagsmuni tengda hinni kærðu ákvörðun“ og tiltekin hagsmunasamtök. Sambandið telur rétt og eðlilegt að takmarka kærudæildina. Hins vegar er gerð tillaga um að í stað þess að notað sé orðalagið „eiga lögvarða hagsmuni“ sé notað orðalagið „eiga sérstaka, verulega og lögvarða hagsmuni tengda hinni kærðu ákvörðun“. Ekki verður fullyrt hvort raunverulegur munur felst í mismunandi orðalagi að þessu leyti. Má þó benda á að í dómi Hæstaréttar Íslands frá 12. júní 2002 í máli nr. 231/2002 (Kárahnjúkadómur) segir m.a. svo: „Með fyrrgreindum ákvæðum... er vikið frá þeirri almennu reglu stjórnarsýsluréttar að sá einn gæti orðið aðili að máli fyrir stjórnvöldum, sem eigi einstaklegra, beinna og lögvarinna hagsmuna að gæta.“

Til að enginn vafi sé uppi um valdsvið úrskurðarnefndarinnar gagnvart stjórnarsýslu sveitarfélaganna vill sambandið taka fram að í valdheimildum úrskurðarnefndar skipulags- og byggingarmála gagnvart sveitarfélögum, eins og frumvarpið er úr garði gert, felst það sem nefnt er lögmatiseftirlit. Af sjálfstæðri stöðu sveitarfélaganna, sbr. m.a. 1. mgr. 78. gr. stjórnarskrárinnar, leiðir að úrskurðarnefndin hefur aðeins heimild til að endurmeta hvort sveitarfélag hefur við töku ákvörðunar haldið sig innan þess lagaramma sem starfsemi þess er settur. Hafi sveitarfélagið svigrúm til mats innan þess lagaramma getur úrskurðarnefndin ekki endurmetið það mat og hentugleika þeirrar ákvörðunar sem tekin var. Þetta er ólíkt því sem gildir um kærusamband milli Skipulagsstofnunar og umhverfisráðherra, enda hefur ráðherra á grundvelli almennra stjórnunarheimilda sinna gagnvart Skipulagsstofnun, sbr. m.a. 14. gr. stjórnarskrárinnar, heimild til endurskoðunar á öllum þáttum ákvörðunar hennar. (Sjá um þetta m.a. álit umboðsmanns Alþingis í máli nr. 3055/2000, kafli VI.1, og athugasemdir við frumvarp til stjórnarsýslulaga, Alþingistíðindi 1992-1993 A-deild, bls. 3307.) Í þessu felst m.a. að úrskurðarnefndin mun ekki geta tekið nýja eða breytta ákvörðun í

stað ákvörðunar sveitarfélags um útgáfu framkvæmda- eða byggingaleyfis. Nefndin mun til að mynda ekki geta bætt skilyrðum við framkvæmdaleyfi eða tekið viðlíka ákvarðanir um breytingu á niðurstöðu viðkomandi sveitarfélags. Valdsvið úrskurðarnefndarinnar verður að meginstefnu til takmarkað við það að staðfesta eða fella úr gildi ákvörðun sveitarfélags. Ef nefndin fellir ákvörðun sveitarfélags úr gildi myndi það oftast hafa þau áhrif að sveitarfélag gæti tekið mál fyrir að nýju og tekið í því nýja ákvörðun, eftir atvikum að teknu tilliti til niðurstöðu úrskurðarnefndarinnar.

Um 22. gr. frumvarpsins

Í 22. gr. frumvarpsins er fjallað um útgáfu framkvæmdaleyfa. Í 5. mgr. greinarinnar segir að við útgáfu framkvæmdaleyfis vegna framkvæmdar sem háð er mati á umhverfisáhrifum skuli sveitarstjórn kynna sér matskýrslu og kanna hvort framkvæmdin er sú sem þar er lýst. Þá skal sveitarstjórn einnig taka rökstudda afstöðu til álits Skipulagsstofnunar um mat á umhverfisáhrifum.

Um áhrif þessa á kostnað sveitarfélaganna af útgáfu framkvæmdaleyfa var m.a. fjallað í umfjöllun um 13. gr. frumvarpsins hér að framan. Er þær athugasemdir ítrekaðar hér.

Samkvæmt 6. mgr. 22. gr. frumvarpsins mun sveitarfélag geta bundið framkvæmdaleyfi þeim skilyrðum sem fram kunna að koma í áliti Skipulagsstofnunar að svo miklu leyti sem aðrir sem veita leyfi til framkvæmda samkvæmt sérlögum hafa ekki tekið afstöðu til þeirra. Jafnframt mun sveitarstjórn heimilt að binda framkvæmdaleyfi skilyrðum sem sett eru í samræmi við gildandi skipulagsáætlanir sveitarfélagsins.

Í þessu sambandi má einnig benda á að samkvæmt 3. tölulið ákvæðis til bráðabirgða við skipulags- og byggingarlög nr. 73/1997 getur sveitarstjórn án þess að fyrir liggja staðfest aðal- eða svæðisskipulag eða samþykkt deiliskipulag og að fengnum meðmælum Skipulagsstofnunar leyft einstakar framkvæmdir sem um kann að verða sótt og er unnt að binda slíkt leyfi tilteknum skilyrðum.

Líta verður á útgáfu framkvæmdaleyfis sem lögbundna ákvörðun. Í því felst m.a. að sveitarfélag verður að veita leyfið sé skilyrðum fyrir útgáfu þess fullnægt. (Sjá til að mynda Páll Hreinsson: „Framkvæmdaleyfi“. Tímarit lögfræðinga 2. hefti, 54. árgangur, bls. 259-260.) Er jafnframt almennt litið svo á að lögbundnar ákvarðanir sem þessar megi stjórnvald ekki binda skilyrðum umfram það sem beinlínis er kveðið á um í lögum. Að undanskildum nefndum 3. tölulið ákvæðis til bráðabirgða verður ekki séð að sveitarstjórn verði heimilt að binda framkvæmdaleyfi öðrum skilyrðum en þeim sem byggja á áliti Skipulagsstofnunar og leiða með beinum hætti af skipulagsáætlunum.

Samband íslenskra sveitarfélaga leggur til að svigrúm sveitarfélaga að þessu leyti verði rýmkað og þeim gert kleyft að draga fleiri sjónarmið inn í ákvarðanatöku sína, til að mynda að þeim yrði gert heimilt að kveða á um fleiri mótvægisáðgerðir en Skipulagsstofnun hefur ákveðið að leggja til í áliti sínu. Að óbreyttu frumvarpinu yrði slíkur möguleiki ekki fyrir hendi, nema í þeim tilvikum þar sem

skipulag liggur ekki fyrir, sbr. 3. tölulið ákvæðis til bráðabirgða við skipulags- og byggingarlög.

Þá er gerð veruleg athugasemd við það að hvergi í lagafrumvarpinu er tekið fram að sveitarfélagi sé heimilt að neita um leyfi til framkvæmdar, sem í sjálfu sér samræmist skipulagsáætlunum, vegna óæskilegra umhverfisáhrifa hennar. Verður því ekki séð að sveitarfélagi væri heimilt að neita um útgáfu leyfis í slíkum tilfellum, jafnvel þó um veruleg neikvæð umhverfisáhrif væri að ræða. Kemur það til af því að hér er um lögbundnar ákvarðanir að ræða, og ef framkvæmd samrýmist skipulagi þarf sérstaka lagaheimild til að neita um útgáfu leyfis vegna umhverfisáhrifa. (Sjá þessu til stuðnings áður tilvitnaða umfjöllun Páls Hreinssonar.) Þetta er verulegur ágalli á frumvarpinu og telur sambandið ljóst að úr honum verði að bæta eigi frumvarpið að verða að lögum.

Þá er vakin athygli á því að sambærilegar athugasemdir eiga að flestu leyti við um útgáfu byggingarleyfa.

Niðurstaða

Með vísan til framangreindra athugasemda ítrekar Samband íslenskra sveitarfélaga að það leggst gegn samþykkt frumvarpsins í óbreyttri mynd. Forsenda fyrir því að á frumvarpið verði fallist af hálfu sambandsins er ekki eingöngu sú að úr framangreindum ágöllum á smíði þess verði bætt heldur einnig, og ekki síður, að sérstaklega verði tekin til skoðunar áhrif frumvarpsins á kostnað sveitarfélaganna í þessum málaflokki og honum mætt með viðunandi hætti.

SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Þórður Skúlason
framkvæmdastjóri

Fylgiskjal 1.

**Reglur
um mat á fjárhagslegum áhrifum lagafrumvarpa og reglugerðardraga á sveitarfélög**

1. gr.

Stjórnarfrumvörp og reglugerðardrög sem einvörðungu eða að verulegu leyti hafa bein áhrif á sveitarfélögin skulu metin með tilliti til heildaráhrifa á fjárhag þeirra.

2. gr.

Viðkomandi ráðuneyti annast mat á lagafrumvörpum og reglugerðardrögum sem samin eru á vegum þess samkvæmt reglum þessum. Fara skal fram á að með tillögum Sambands íslenskra sveitarfélaga um breytingar á lögum og reglugerðum fylgi mat þess á fjárhagsáhrifum.

3. gr.

Sambandi íslenskra sveitarfélaga skal gefinn kostur á að veita umsögn um mat ráðuneytis á reglugerðardrögum á undirbúningsstigi þeirra. Miðað er við að kostnaðarmat lagafrumvarpa verði sent Sambandi íslenskra sveitarfélaga til umsagnar eftir að þau hafa verið lögð fram á Alþingi.

4. gr.

Í lok hvers árs skal hvert ráðuneyti taka saman aðgengilegt yfirlit um niðurstöðutölur mats á áhrifum lagafrumvarpa og reglugerðadraga á fjárhags sveitarfélaga.

Samkomulag
um kostnaðarmat lagafrumvarpa og annarra
stjórnvaldsfyrirmæla gagnvart sveitarfélögum.

Félagsmálaráðuneyti, menntamálaráðuneyti, umhverfissráðuneyti og Samband íslenskra sveitarfélaga staðfesta hér með eftirfarandi samkomulag um kostnaðarmat lagafrumvarpa og annarra stjórnvaldsfyrirmæla sem hafa í för með sér kostnaðaráhrif fyrir sveitarfélögin. Um er að ræða endurnýjun á samkomulagi ríkis og sveitarfélaga frá 4. desember 2002 um reynsluverkefni um kostnaðarmat lagafrumvarpa og annarra stjórnvaldsfyrirmæla gagnvart sveitarfélögum.

Aðilar eru sammála um að stjórnarfrumvörp og reglugerðardrög sem undirbúin eru í félagsmálaráðuneyti, menntamálaráðuneyti og umhverfissráðuneyti og einvörðungu eða að verulegu leyti hafa bein áhrif á sveitarfélögin verði kostnaðarmetin með tilliti til heildaráhrifa á fjárhag sveitarfélaga.

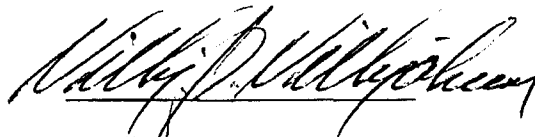
Samkomulagið gildir frá og með 1. júlí 2004 til 30. júní 2006.

Framkvæmd kostnaðarmatsins skal vera í samræmi við reglur í fylgiskjali 1 en aðilar eru sammála um að þær verði teknar til endurskoðunar á samningstímanum.

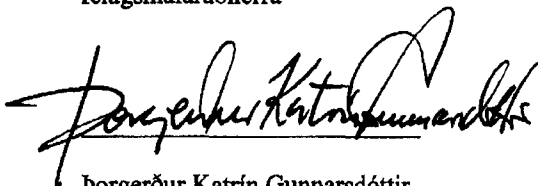
Reykjavík, 30. júní 2004

Árni Magnússon
félagsmálaráðherra

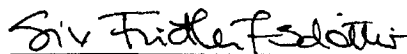
Vilhjálmur Þ. Vilhjálmsson
formaður stjórnar
Sambands íslenskra sveitarfélaga

Þorgerður Katrín Gunnarsdóttir
menntamálaráðherra

Þórður Skúlason
framkvæmdastjóri
Sambands íslenskra sveitarfélaga

Sív Friðleifsdóttir
umhverfissráðherra

SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA	
Mál nr.	0406010 Sa
Móttekið dags.	19. ÁGÚ. 2004
Bréfalykils nr.	008